

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на регионалното развитие и благоустройството
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАЖДАНСКА РЕГИСТРАЦИЯ И
АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ“

Изм. № 91-00-218/с.12.11

ДО
РЪКОВОДИТЕЛЯ
НА ТЗ „ГРАО“ .....

Относно: ЕПН на лица, на които основанието им за вписване в регистъра на населението е отпаднало.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Във връзка с постъпнали запитвания в главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ по отношение на дадените Единни граждански номера (ЕГН) на лицата, на които основанието им за вписване в регистъра на населението е отпаднало, както и въпроси, свързани с тяхното административно обслужване, изразявам следното становище:

В кръга от лица, на които основанието им за вписване в регистъра на населението е отпаднало се включват лицата:

- които са загубили българското си гражданство;
- които са вписани на пребиваване в Република България (дългосрочно и постоянно пребиваване, бежанец, убежище и хуманитарен статут) е огнет или прекратен;
- които са граждани на държавите-членки на Европейския съюз (ЕС) и са имали разрешение за постоянно пребиваване по реда на Закона за чужденците в Република България;

Тази категория лица имат даден Единен граждански номер (ЕГН) на основание действащите законови разпоредби и в регистъра на населението, Национална база данни (НБД) "Население" имат създаден Електронен личен регистрационен картон (ЕЛРК). В Закона за гражданската регистрация (ЗГР), както и в Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация не е

предвидено заличаване на ЕГН, когато отпадне основанието за вписване на лицето в регистъра на населението. Даденият ЕГН принадлежи на лицето, независимо от факта, че основанието за вписване в регистъра на населението е отпаднало. ЕЛРК, съгласно чл.28 от ЗГР се пази в продължение на 130 години считано от датата на създаването му, т.е. запис на лицето не се изтрива и ЕГН не се заличава.

В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, както и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитията се намират на територията на Република България (чл.3, ал.1 от ЗГР). ЕГН се съдържа в акта за гражданско състояние (чл.48, ал.1, чл.53 и чл.60, ал.1 от ЗГР). Също така и за актуализиране на данните (семеино положение, съпруг, братя и сестри) на техните съпрузи и роднини, които подлежат на вписване в регистъра на населението се използват данните (включително ЕГН) от съставените актове за гражданско състояние.

Предвид изложеното, при съставяне на акт за гражданско състояние на лице, на което основанието му за вписване в регистъра на населението е отпаднало или когато същото е родител на детето, чийто акт за раждане се съставя, то ЕГН се вписва в акта, въз основа на данните от регистъра на населението.

В случай, че в акта за гражданско състояние не е вписан ЕГН на лицето, на което основанието му за вписване в регистъра на населението е отпаднало, то същия може да се отрази въз основа на издадено Удостоверение за верен ЕГН.

По отношение на административното им обслужване въз основа на регистъра на населението следва да се има предвид следното: Актуализация на ЕЛРК на тази категория лица настъпва единствено от съставените в Република България актове за гражданско състояние (Глава трета, Раздел II. Поддържане на данните в ЕЛРК, Наредба № РД-02-20-9 от 21 май 2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация). В техните ЕЛРК не се актуализират данните за адресната им регистрация, поставянето им под запрещение или отмяната ѝ, промяната на гражданството (извън случая когато се променя на българско) и статута им на пребиваване, когато той е различен от този по чл.3, ал.2, т.2 от ЗГР, както и промените, настъпили в съставените им в чужбина актове за гражданско състояние. Упоменатата категория са извън кръга от лица по чл.3, ал.2 от ЗГР и не произтичат задължения за длъжностните лица да поддържат данните им в актуално състояние. В тази връзка в §4 от Наредба № РД-02-

20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за лица, за които е отпаднало основанието за вписване в регистъра на населението е регламентирано, че се издават удостоверения в свободен текст (а не по утвърдените образци). В удостоверението се вписват исканите данни по начина, по които същите се съдържат в регистъра на населението. Задължително се посочва датата, до която същите са поддържани в актуално състояние, както и основанието за това, което може да бъде:

- освобождаване/отнемане/лишаване от българско гражданство и дата;

- отнет или прекратен статут на пребиваване и дата;

- за гражданите на ЕС следва да се има предвид следното: С влизането в сила на 01.01.2007 г. Закон за влизането, пребиваването и напускането на страната на гражданите на Европейския съюз и техните семейства се регламентираха административните формалности във връзка с регистрацията им – единствено в службите за административен контрол към Министерството на вътрешните работи. Промените на разпоредбата на чл.2, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (*Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин/ Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария*) доведоха до различно тълкуване дали тези лица са в кръга от лица по чл.3, ал.2 от ЗГР, поради което някои общински администрации са поддържали данните за тях в регистъра на населението и след 01.01.2007 г. В случай, че това е направено, за дата, до която данните са били поддържани следва да се впише датата, съгласно регистъра на населението.

С уважение,

ГЛАВЕН ДИРЕКТОР

ИВАН ГЕТОВ

